

Arrest

nr. 28 489 van 10 juni 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid om het grondgebied te verlaten van 7 maart 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Pakistaanse nationaliteit is op 7 februari 2005 het Rijk binnengekomen en verklaart zich op 8 februari 2005 vluchteling.

Op 24 maart 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 26 augustus 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 10 oktober 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 6 620 van 30 januari 2008 wordt aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 12 februari 2008 neemt de gemachtigde van de minister ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 11 mei 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 22 januari 2009 dient verzoeker bijkomende stukken in.

Op 19 februari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het nummer 39 862.

Op 7 maart 2009 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

“art. 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980; verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd de betrokkene werd niet als vluchteling erkend. Zijn asielaanvraag, ingediend op 08/02/2005, werd volgens de gegevenshistoriek van het Rijksregister afgesloten op 30/01/2008 door de weigering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Op 18/02/2008 werd hem vervolgens een bevel om het grondgebied binnen de 15 dagen te verlaten, bijlage 13 quinquies, betekend. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds op illegale wijze in het Rijk.”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen en derhalve dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand kan toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen. Het verzoek van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij, wordt om dezelfde reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verwerende partij voert een exceptie aan van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang omdat een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel geen wijziging met zich zou meebrengen inzake verzoekers illegale verblijfssituatie. Daarenboven betreft het een herhaald bevel, nu aan verzoeker reeds eerder een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft dit vorig bevel niet aangevochten.

3.2. . Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker werd reeds op 12 februari 2008 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft geen beroep ingesteld tegen dit bevel, zodat het definitief is en principieel uitvoerbaar. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds van het grondgebied worden verwijderd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET